

nie možné, aby bol niekto taký silný, že by nikdy nepotreboval pomoc, že by vždy vedel čo je správne, že by mu nikdy mu nič nechýbalo, že by nikoho nepotreboval a že by vždy mal k dispozícii dostatok sín a energie. Nik nie je taký dokonalý, nik nemá v ničom taký absolútny dostatok, že by sa nemusel na niečo pýtať, alebo že by nemusel hojiť svoje zranenia a vyrovnávať sa so svojimi nedostatkami. Otázka znie, ako môžem byt prístupný k utrpeniu a bolesti iných, ak sám neviem, čo to utrpenie a bolesť je ? Sv. Pavol apoštol tvrdí, že v našej slabosti sa uplatňuje moc Božia a že táto milosť je dostačujúca. Tak aj my poznávame a prežívame pravdu, že v našej službe nám postačí život Ježiša Krista. Často musíme pripustiť, že naša služba so svojimi požiadavkami je pre nás priťažká a nezvládnuteľná. Vzniklé ťažkosti sa pokúšame odstraňovať svojou šikovnosťou, múdrostou, ale ani naše schopnosti, ani naša vynaliezavosť nie sú riešením. Správnou odpovedou na ťažkosti je najskôr sa pozrieť na Pána Ježiša, ktorý nám dá silu a dá nám aj to, čo potrebujeme pre svoju službu v tomto ubolenom a zrážanom svete. Služobník nemôže vykonať všetko, nemôže vyriešiť všetko; služobník slúži a dôveruje. V slabostach sa namáha, bojuje, aby pomohol, aby potešil, aby pozmenil. Služobník alebo služobnica, ktorá dôveruje sa nebojí slabostí a preto ju slabosti nepremáhajú. Služobník, ktorý je slabý, ale vie, že Kristus mu dá, čo potrebuje, dáva a dáva znova a nikdy nie je rozmrzený. Ten, čo je slabý, slúži a nikdy neustáva, hoci je unavený; nikdy si nezúfa, hoci ho obklopujú ťažkosti. Ten, čo je slabý, sa s dôverou spája so zomierajúcim Kristom, aby potom niesol vzkríseného Pána tým, ktorým je povolaný slúžiť.

Máme dostatok odvahy slúžiť ?

Sme pripravení začať dielo, ktoré môže zlyhať alebo môže priniesť iba nevýrazné alebo nedostatočné výsledky ? Nie konať bezhlavo odvážne, ale prosto len riskovať, to vyžaduje odvahu. Započať voľačo, čo neskôr možno nebudeme vedieť kontrolovať, ale pritom dôverovať, že sa potom nejaká cesta nájde, to vyzerá nerozumne. Život vyžaduje odvahu, pretože je riskantný. Často sa pokúšame robiť iba to, čo poznáme a čo môžeme. Aj samotná služba ľuďom, ktorých životy sú poznačené chudobou, je riskantná. Strádanie a utrpenie môžu poznačiť ich život tak, že naberie črty pomätenosti, nelogičnosti, bezcieľnosti, nekontrolovanosti . Ak pomôžeme jednému, ďalší traja sa hlásia. Čo máme robiť, keď nemôžeme nič zmeniť, keď, ako na Kalvárii, je prítomná len láska? Služba chudobným vyžaduje odvahu, založenú na viere a nie na pomoći zvonku. Je to malý zázrak, ako sv. Vincent hovorí často a presvedčivo o dôvere v Božiu Prozreteľnosť Neprekvapuje, že taká veľká viera spočíva v odvahе. Kto nemá odvahu, zaobíde aj bez veľkej viery.

Dokážem byť obyčajným človekom ?

Ak sme dostatočne slabí, dostatočne odvážni, ak máme silnú vieru, sme už naozaj pripravení slúžiť ? Väčšina z tých, čo odpovedajú Pánu Bohu na jeho volanie slúžiť chudobným, nepatria medzi tých najchudobnejších. Väčšinou prichádzajú z ekonomickej viac-menej stabilizovaných rodín.